إنّما مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ الإِبِلِ المُعَقَّلَةِ، إنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أمْسَكَهَا، وَإنْ أطْلَقَهَا ذَهَبَتْ». «همانا مثال حافظ قرآن مانند صاحب شترِ بسته است که اگر از آن مواظبت کند، می تواند آن را نگه دارد و اگر رهایش نماید، می رود

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إنّما مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ الإِبِلِ المُعَقَّلَةِ، إنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أمْسَكَهَا، وَإنْ أطْلَقَهَا ذَهَبَتْ». «همانا مثال حافظ قرآن مانند صاحب شترِ بسته است که اگر از آن مواظبت کند، می تواند آن را نگه دارد و اگر رهایش نماید، می رود».
[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم کسی را که قرآن خوانده و آن را تلاوت نموده، چه از روی قرآن و چه از حفظ ، به صاحب شتری تشبیه کرده است که به ریسمانی که با آن زانوهای شتر را می بندد، چنانکه اگر دائما با بستن شتر از آن مراقبت کند و بدان توجه داشته باشد، می تواند آن را نگه دارد؛ و اگر ریسمانش را باز کند، آن را رها کرده و می رود؛ صاحب قرآن نیز چنین است؛ اگر همواره تلاوت قرآن داشته و حفظ خود را تکرار نموده و مرور کند، باقی می ماند؛ و اگر چنین نکند، قرآن را از خاطر برده و فراموش می کند بنابرین مادامی که پیگیری و مراقبت وجود داشته باشد، حفظ وی باقی خواهد بود.

http://sunnah.global/hadeeth/prs/show/5658